

Преюдициално запитване от Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Словакия), постъпило на
22 март 2023 г. — BONUL s.r.o./ Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúvanie
rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu

(Дело C-185/23, BONUL)

(2023/C 252/17)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: BONUL s.r.o.

Ответник: Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúvanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 51, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че държава членка прилага правото на Съюза, когато съдът на тази държава членка проверява законосъобразността на решение на специална комисия на нейния съвет, която като втора инстанция е потвърдила административно решение на орган за национална сигурност, с което по отношение на юридическо лице се отменя (отнема)

— на първо място, удостоверението за индустриална сигурност, което дава право на достъп до класифицирана информация в съответствие с националното законодателство,

и едновременно с това и единствено в резултат на отнемането на това удостоверение също така и

— удостоверението за сигурност на структура, което е издадено на това юридическо лице за целите на достъпа до информация с ниво на класификация за сигурност „SECRET UE/EU SECRET“ по смисъла на член 11 от Решение на Съвета от 23 септември 2013 година относно правилата за сигурност за защита на класифицирана информация на ЕС (2013/488/ЕС⁽¹⁾) и приложение V към него, изменено?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос

Трябва ли член 47, първа и втора алинея от Хартата да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба и практика, съгласно които

а) в решението на органа за национална сигурност за отмяна (отнемане) на посочените удостоверения не се посочва класифицираната информация, въз основа на която органът е приел, че са налице условията за тяхната отмяна (отнемане), а се посочва само съответният документ от преписката на органа, който съдържа тази класифицирана информация,

б) заинтересованото юридическо лице няма достъп до преписката на органа за национална сигурност и до отделните документи, съдържащи класифицирана информация, въз основа на които този орган е стигнал до извода, че отмяната (отнемането) на посочените удостоверения е обоснована,

в) достъп до тази преписка и документи може да получи адвокатът на съответното юридическо лице, но само след съгласие на ръководителя на органа за национална сигурност или евентуално след съгласие на друг орган, който е представил документите на органа за национална сигурност, но дори след получаване на такъв достъп той е длъжен да спазва поверителност по отношение на съдържанието на преписката и документите,

г) достъп до тази преписка и документи в пълен обхват обаче има съдът, който преценява законосъобразността на решението, описано в първия въпрос?

3. При **утвърдителен отговор** на втория **въпрос**:

Трябва ли член 47, първа и втора алинея от Хартата да се **тълкува** в смисъл, че пряко **позволява (евентуално указва) на съда**, който преценява законосъобразността на описаното в първия въпрос решение, да не прилага описаните във втория въпрос правни норми и практика и да предостави на засегнатото юридическо лице или на неговия адвокат достъп до преписката на органа за национална сигурност, евентуално до документи, съдържащи класифицирана информация, ако този съд счете това за необходимо, за да гарантира правото на ефективни правни средства за защита и на състезателно производство?

4. При **утвърдителен отговор** на третия **въпрос**:

Трябва ли член 51, параграфи 1 и 2 от Хартата да се **тълкува** в смисъл, че правомощието на съда да предостави достъп до преписката или до документите, в зависимост от случая, за целите на третия въпрос, се отнася:

— само до тези части от преписката или документите, които съдържат информация, която е от значение за оценката на индустриалната сигурност по смисъла на член 11 и приложение V към Решение 2013/488/ЕС на Съвета,

или

— също и до онези части от преписката или документите, които съдържат информация, която е от значение изключително за целите на извършването на оценка на индустриалната сигурност съгласно националното право, т.е. извън основанията, предвидени в Решение 2013/488/ЕС на Съвета?

(¹) 2013/488/ЕС: Решение на Съвета от 23 септември 2013 година относно правилата за сигурност за защита на класифицирана информация на ЕС (ОВ L 274, 2013 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Tribunal Judiciaire de Paris (Франция), постъпило на 17 февруари 2023 г. — Le Procureur de la République de Paris/VGG AG и др.

(Дело C-190/23, VGG)

(2023/C 252/18)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Judiciaire de Paris

Страни в главното производство

Жалбоподател: Le Procureur de la République de Paris

Ответници: VGG AG, VGG Entertainment Inc., Dan A., SAS M. Trade, SASU D., SAS T. Logistique, Arthur C., SAS S., Grégory B., David C., David M., IE, CID

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че допуска национални органи да прилагат правна уредба като тази, която се съдържа в член 1 от френския Loi du 27 juin 1919 portant répression du trafic des billets de théâtre (Закон от 27 юни 1919 г. за борба с незаконната търговия с билети за театър) и в член 313-6-2 от Code pénal (Наказателен кодекс), приет със Закон от 12 март 2012 г., след като посочените разпоредби волят до забрана, с някои изключения, на препродажбата или на улесняването на препродажбата на билети, закупени на първичния пазар, между установени в две различни държави — членки на Европейския съюз, физически или юридически лица?
- 2) Трябва ли членове 56 и 52 ДФЕС и свързаните с тях императивни изисквания от общ интерес да се тълкуват в смисъл, че допускат национални органи да се позоват на правна уредба като тази, която се съдържа в член 1 от френския Loi du 27 juin 1919 portant répression du trafic des billets de théâtre (Закон от 27 юни 1919 г. за борба с незаконната търговия с билети за театър) и в член 313-6-2 от Code pénal (Наказателен кодекс), приет със Закона от 12 март 2012 г., за да обосновават ограничения, които не изглеждат подходящи за ефективната защита на преследваните с тях цели, и по-специално на целите за защита на обществения ред и за защита на потребителите, или които са непропорционални в сравнение с други възможни мерки?